LINNA VEOVOOR.

Linna veovoori koosseisus oli 1937./38. a. viis hobust ühes vastavate suviste ja talviste veoabinõudega ja kaks veoautot. Vooritöölised, aasta läbi igal tööpäeval 5 meest, olid linna teenistuses päevapalgalistena.

Linna veovoor on toimetanud vedusid koormates järgmiselt:

	1935/36	1936/37	1937/38
Kanalisatsiooni kaevudest mustust	2 933	2 794	2 803
Tänavate pühkmeid ja lund	1 997	1 873	1 792
Tänavate parandus- ja sillutusmaterjale, liiva, kive jne.	14 783	14 581	15 013
Linnamajade remondi materjale, prügi jne. . .	138	129	121
Puid	3 989	3 704	3 753

Kanalisatsiooni kaevude mustuse, pühkmete ja lume hulk on aastate viisi kõikuv, olenevalt aastasest sademete hulgast. Tänavate parandus- ja sillutusmaterjalide veo suurenemine on aga tingitud sellekohaste tööde laiemas ulatuses teostamisest.

MÕISAD JA TALUD.

Jaama mõis hakkas pudelipiima turustama 21. juunil 1932. a. Et seda otstarbekalt läbi viia ja kõigile nõuetele vastavat pudelipiima müügile saata, selleks ehitati ja sisustati 1931. a. vastavad piimakoja ruumid. Piimakoja masinad ja sisseseade, kaasa arvamata pudeleid, läks maksma üle 5 000 krooni.

Nõudmine Jaama mõisa pudelipiima järgi on olnud alati suurem, kui on suudetud anda.

Vereproovide kaudu avastati novembris 1934, et kari on infitseeritud brutselloosist. Alustades võitlust Bangi infektsiooniga kõrvaldati kõik haigestunud lehmad. Peale 1. juulit 1937 pole Jaama mõisa karja hulgas Bangi infektsiooni enam leitud. Ajavahemikus 1. jaan. 1935 kuni 31. märtsini 1938 on mõisa karjast müüdud 64 lehma. Pooled nendest lehmadest kõrvaldati brutselloosi pärast, ülejäänud mitmesuguste vigade kui ka vähese toodangu tõttu. Sama aja sees on juurde ostetud 59 lehma. See radikaalne lüpsikarja uuendamine, pealegi juhusliste loomadega, pole lasknud karja keskmist toodangut eriti kõrgele järjele tõusta.

Lüpsilehmade keskmine arv aastas on olnud 50 kuni 56 looma.

Jaama mõisa karjalauda ruumid ei võimalda lüpsikarja suurendamist ega noore karja kasvatamist. Seepärast kasvatatakse 1937. a. alates noorkari Annemõisas, kus selleks on vastavad ruumid ja karjakoplid olemas.

Tartu VI, lk. 152